

КРИСТОФЪР МАРЛОУ
ПРОЩАЛНО СЛОВО НА
ФАУСТ
ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН МОНОЛОГ
НА ДОКТОР ФАУСТ ОТ
ЕДНОИМЕННАТА ТРАГЕДИЯ

Превод от английски: Александър Шурбанов, 1995

chitanka.info

О, Фауст,
ти имаш още час да поживееш
и после ще си прокълнат навеки!
Небесни сфери, спрете! Време, спри,
та полунощ да не настъпи никога!
Изгрей, върни се и изгрей отново,
Око на Естеството, превърни
деня във вечност! Този час да бъде
година, месец, седмица, не — ден,
та с покаяние да се избавя!
O lente, lente currite, noctis equi!^[1]
Звездите бързат, времето тече,
часовникът дванайсет ще удари,
ще дойде Дяволът — и ад ме чака.
О, аз ще скоча в рая!... Кой ме свлича?...
Виж, виж — кръвта Христова по небето!
Една-едничка капка би спасила
душата ми. Полвин... О, мой Христе!
Не ме разкъсвай, че зова Христа!
Зова го пак. О, Луцифер, смили се!
Но где е тя? Изчезна! Ето — Бог
протяга длан и свежда гневно чело.
Елате, планини, връз мен елате
и скрийте ме от Божията ярост!
Не, не!
Тогавя вдън земята ще се свра.
Земя, зини! О не, не ме прибира!
Звезди, царили в моето рождение,
на Фауст отредили смърт и ад,
сега като мъгла ме извлечете
в утробата на онзи труден облак,
та колчем нявга блъвнете в ефира,
от димната ви паст плътта на Фауст
отново да се пръкне и духът ми
да може да възлезе на небето!

Часовникът бие.

Полвин час мина — скоро ще е цял.
О, Господи!
Ако не се смилиш над моя дух,
зарад Христа, откупил ме с кръвта си,
сложи предел на вечните ми мъки!
Терзай ме десет хиляди години,
сто хиляди, но ме спаси накрай!
О, няма край за грешните души!
Защо не си ти твар, от дух лишена,
или защо не е духът ти смъртен?
О, Питагорово превъплъщение^[2]!
Да беше тъй, духът ми би преминал
във неразумен звяр. Честит е звярът,
че щом умре,
душата му веднага се разпада.
Но моята остава да се мъчи.
Проклети тези, дето ме родиха!
Не, Фауст, себе си кълни, кълни
владетеля на мрака — Луцифер,
задето те лиши от небесата!

Часовникът бие дванайсет.

О, удря, удря! Плът, стани ефир,
че Луцифер ще те захвърли в ада!
Душа, на капчици се разсипи
и в океана изчезни навеки!

Гръмотевица. Влизат дяволите.

О, Господи, не гледай тъй свирепо!
Змии, поспрете — дъх да си поема!

Не зей, ад грозен! Луцифер, не идвай!
Ще хвърля книгите!... О, Мефистофел!

Излизат с него.

[1] *O lente, lente currite, noctis equi!* — „О, бавно, бавно тичайте, коне на нощта!“ (лат.) — адаптация от стихотворната книга на Овидий „Amores“. ↑

[2] *Питагорово превъплъщение* — учението за преселението на душите от човешки в животински тела и обратно, развито от гръцкия математик и философ Питагор (VI век пр.н.е.). ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.